

نارس بستری در بخشهای مراقبت ویژه نوزادان اجرا گردید. روش بررسی: این مطالعه توصیفی با شرکت ۱۴۰ مادر دارای نوزاد نارس بستری در بخش مراقبت ویژه نوزادان سه مرکز آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایران، با استفاده از پرسشنامه تنش والدی مایلز و فونک در سه بعد محیط بخش مراقبتهای ویژه نوزادان، ظاهر و رفتار نوزاد و ارتباط والدین با نوزاد و نقشهای والدی انجام گرفته است.

یافته ها: نتایج نشان داد از بین موارد مربوط به عوامل تنش زا ناشی از محیط بخشهای مراقبت ویژه نوزادان، وجود دستگاه یا ماشین تنفسی برای نوزاد (۳۷/۹٪)، صدای ناگهانی زنگ اخبار مانیتور (۲۵/۷٪) و از موارد ظاهر و رفتار نوزاد و درمانهای خاص، توقف تنفس نوزاد (۷۰/۷٪)، تغییر رنگ ناگهانی پوست نوزاد (۵۵٪)، و از عوامل ارتباط والدین با نوزاد و نقشهای والدی، جدا بودن از نوزاد (۶۹/۳٪)، احساس درماندگی از محافظت نوزاد از درد و روش های دردناک (۶۰/۷٪)، به ترتیب از بیشترین عوامل تنش زا در مادران گزارش شدند. همچنین، بعد "ظاهر و رفتار نوزاد و درمانهای خاص" بیشتر از سایر ابعاد تنش زا بود.

نتیجه گیری: بر مبنای یافته های پژوهش پیشنهاد می شود پس از تولد نوزاد نارس، به والدین به خصوص مادران جهت مواجهه با نوزاد در بخش مراقبتهای ویژه و برقراری ارتباط مناسب با نوزاد آمادگیهای لازم ارائه شود.

بررسی علل، روشها و تجارب مادران در ختم شیردهی

زهره جنت علیپور، عضو هیئت علمی گروه پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی فاطمه الزهراء (س) رامسر - نسرین نوابی، عضو هیئت علمی گروه پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی فاطمه الزهراء (س) - مهری جهانشاهی، عضو هیئت علمی گروه پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی فاطمه الزهراء (س) رامسر

مقدمه و هدف: تغذیه با شیر مادر در رشد جسمی، مغزی، عاطفی و روانی کودک و پیشگیری از ابتلا به بیماریها بسیار حائز اهمیت می باشد. اغلب مادران هنگامی که می خواهند تغذیه کودک با شیر مادر را شروع کنند مورد مشاوره و راهنمایی قرار می گیرند اما معمولاً در مورد اینکه چگونه و چه زمانی باید کودکان را از شیر بگیرند، سختی به میان نمی آید. از شیر گرفتن کودک یک روند تکاملی، اجتماعی و فرهنگی است و عوامل زیادی می توانند در آن مداخله کنند. روند از شیر گرفتن کودک به دلیل جدایی شیرخوار از منبع لذت دهانی، که به آن علاقه وافر داشته بسیار با اهمیت است لذا باید به تدریج صورت گیرد زیرا از شیر گرفتن تدریجی این فرصت را به مادر و کودک می دهد تا خود را با تغییرات وفق دهند و احتمال آسیب عاطفی به حداقل برسد. با توجه به اهمیت دوران از شیرگیری کودکان و امکان بروز مشکلات متعدد برای مادر و کودک و با توجه به اینکه روند از شیر گیری یک روند تکاملی اجتناب ناپذیر اما متأثر از عوامل فرهنگی و اجتماعی است بنابراین به لحاظ تفاوتهای جغرافیایی، فرهنگی، سنتی، زمانی و اعتقادی به طرق مختلف ممکن است صورت گرفته و پیامدهای متفاوتی را بدنبال داشته باشد. لذا پژوهشگر با توجه به نتایج پژوهشهای قبلی که نشان دهنده ضعف آگاهی و عملکرد زنان در اتخاذ شیوه مناسب جهت از شیر گرفتن فرزندانشان می باشد و نبودن مطالعه ای در این زمینه در منطقه تصمیم

بخش مراقبت ویژه نوزادان است. مشارکت والدین در امر مراقبت و حمایت از نوزاد نارس یا بیمار، عامل اصلی در افزایش سرعت بهبودی و ارتقاء سلامتی و رشد و تکامل وی در محیط مراقبت ویژه است، همچنین مداخله فعال در مراقبت از نوزاد، به دلیل کمتر شدن احساس درماندگی و افزایش احساس توانمند شدن در یک موقعیت پر تنش، اضطراب و افسردگی والدین را کاهش می دهد. مشارکت یعنی توجه به مادر به عنوان عضوی از تیم مراقبتی، تأثیر مثبتی بر احساسات مادر دارد و به او این امکان را می دهد تا نسبت به نوزاد خود احساس پیوستگی کرده و تأثیر جدایی فیزیکی در او کاسته شود. هدف از انجام این پژوهش تعیین تأثیر اجرای برنامه "ایجاد فرصت های توانمندسازی والدین" بر میزان مشارکت مادران دارای نوزاد نارس بستری در بخش های مراقبت ویژه نوزادان بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اصفهان می باشد.

روش کار: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی تصادفی است که بر روی ۹۰ مادر دارای نوزاد نارس بستری، در دو گروه مداخله و کنترل انجام شد. دو مرحله از برنامه ایجاد فرصت های توانمندسازی والدین، با فاصله زمانی ۲ تا ۴ روز، برای مادران گروه مداخله اجرا گردید. در این برنامه اطلاعاتی درباره ظاهر و رفتارهای نوزاد نارس و چگونگی ایفای نقش والدی در قالب نوار صوتی و کتابچه، همراه با کتاب کار مربوط به هر مرحله، به مادران داده می شود. میزان مشارکت مادران دو گروه ۲ تا ۴ روز بعد از اجرای مرحله دوم برنامه سنجیده شد.

یافته ها و نتایج: میزان مشارکت مادران در گروه مداخله بیشتر از میزان مشارکت مادران در گروه کنترل بود. ($P < 0.001$)

بحث و نتیجه گیری: برنامه ایجاد فرصت های توانمندسازی والدین، میزان مشارکت مادران دارای نوزاد نارس را افزایش می دهد. نتایج این مطالعه نشان داد که شروع زودهنگام مداخله برای مادران دارای نوزاد نارس و ارائه اطلاعات به صورت مکتوب همراه با کتاب کار، تأثیر مثبتی بر میزان مشارکت مادران دارای نوزاد نارس خواهد داشت.

عوامل تنش زای مادران نوزادان نارس بستری در بخشهای مراقبت ویژه نوزادان

نسرین مهرنوش، MSc، دکترایلی بریم نژاد PhD، دکترنعمیه سیدفاطمی PhD، حمید حقانی - MSc دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران ۳ - استادیار دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران ۳ - مرکز تحقیقات مراقبتهای پرستاری، دانشیار دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران ۴ - گروه آمار و ریاضی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

زمینه و اهداف: تولد نوزاد نارس با بستری و جدایی از خانواده همراه است. بستری شدن نوزاد نارس در بخش مراقبتهای ویژه نوزادان باعث می شود اعضای خانواده حس فقدان را تجربه کنند و ارتباط عاطفی مادر با نوزاد مختل شود. در واقع والدین تنش زیادی را متحمل میشوند. مطالعه حاضر با هدف تعیین عوامل تنش زا از دیدگاه مادران دارای نوزاد